

AL·LEGACIONS A L'APROVACIÓ PROVISIONAL DE LES ORDENANCES FISCALS 2017

En el període d'exposició al públic de l'expedient d'aprovació de les ordenances fiscals que han de regir per a l'exercici 2017, han estat presentades al·legacions, sobre les quals el sotassinant emet el següent:

INFORME

El sr. **Miquel Font i Roca**, en representació de la **Cambrà de la Propietat Urbana de Terrassa i Comarca**, en el període d'exposició al públic de les Ordenances Fiscals que han de regir en el proper exercici del 2017, aprovades inicialment en ple celebrat el dia 28 d'octubre de 2016, ha presentat amb data 15 de novembre de 2016, un escrit d'al·legacions relatiu a les modificacions de **l'Ordenança Fiscal 2.4. reguladora de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana**.

En el seu escrit, la Cambrà formula set sol·licituds:

- La primera relativa a la rectificació de l'acord, sigui en el plenari o en l'exposició pública i al seu Edicte, per tal que s'expressi si es tracta d'un acord d'aprovació inicial o provisional de les ordenances fiscals municipals per a l'any 2017.
- La segona relativa a la declaració i reconeixement de la improcedència de cobrament de l'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana a les transmissions que s'havien d'haver declarat com a no subjectes per inexistència objectiva de cap increment de valor posat de manifest en la transmissió per a qualsevol títol, atesos els valors de transmissió i adquisició.
- La tercera relativa a la declaració i reconeixement als que es van considerar com a subjectes passius de l'impost i no ho havien d'haver estat atès l'apartat 2 anterior, i que l'hagin pagat i ho reclamin, del dret a devolució de les quotes pagades durant els darrers 4 anys (i sis mesos en el cas de les transmissions per causa de mort i un mes en el cas de les restants), amb els interessos des de la data de pagament, per transmissions que havien de ser declarades no subjectes per manca d'increment de valors segons l'apartat 2 anterior.
- La quarta relativa a la declaració i reconeixement del dret de bonificació del 95% de la quota en les transmissions per causa de mort de l'habitatge habitual del causant, sense considerar quin sigui el domicili de l'hereu o legatari d'aquest, reduint a 3 anys de permanència de l'adquirent posteriors a la defunció del causant.
- La cinquena relativa a l'equiparació, declaració i reconeixement del dret a la igualtat per a les parelles estables, respecte de les matrimonials, de totes les bonificacions o reduccions fiscals tributàries, derivades de la fiscalitat municipal, procedint a la revisió i adequació del text de totes les ordenances

fiscals, en aquell sentit d'igualtat i justícia tributària i en tot cas respecte de l'Ordenança fiscal municipal 2.4.

- La sisena relativa a l'assumpció i rectificació en el propi sentit, de la redacció de l'article 3 de l'Ordenança Fiscal 2.4. en els termes que s'exposen a l'apartat 3.5 del seu escrit.
- La setena relativa a la consideració de l'objectiu de la revisió cadastral, allunyant aquest de finalitat recaptatòries i vetllar per tal que els valors cadastrals que s'assignin dels immobles subjectes a l'Impost sobre Bèns Immobles, en cap cas superin el 50 per cent del seu valor de mercat.

Pel què fa a la **primera al·legació** val a dir que les dues expressions utilitzades fan referència al mateix fet. La Llei Reguladora de les Hisendes Locals parla d'acords provisionals adoptats per les corporacions locals, en tant que són els que donen inici al període d'exposició pública i l'obertura del termini per presentar qualsevol reclamació. Aquests acords provisionals han de ser adoptats definitivament, un cop transcorregut el termini, resolent les al·legacions que s'haguessin pogut presentar. Quan en l'edicta de publicació es parla d'aprovació inicial, fa referència al mateix fet anterior, l'inici del període d'exposició pública i de presentació de reclamacions, per la qual cosa aprovació provisional o inicial són conceptes anàlegs.

Pel què fa a la **segona i tercera al·legació** de la Cambra cal primer situar el context normatiu que regula l'impost. L'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana està regulat en els articles 104 a 110 del text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març

L'article 104 del TRLRHL en el seu apartat 1 estableix:

"1.L'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana és un tribut directe que grava l'increment de valor que experimenten dits terrenys i es posi de manifest a conseqüència de la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol o de la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitador del domini, sobre els referits terrenys."

La forma com es determina i s'aplica l'impost està regulada en l'article 107 del TRLRHL, establint en relació amb la base imposable:

" 1. La base imposable d'aquest impost està constituïda per l'increment del valor dels terrenys, posat de manifest en el moment de la meritació i experimentat al llarg d'un període màxim de 20 anys. A efectes de la determinació de la base imposable, caldrà tenir en compte el valor del terreny en el moment de la meritació, d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, i el percentatge que correspongui en funció del que es preveu en el seu apartat 4.

2. El valor del terreny en el moment de la meritació resultarà del que estableixen les regles següents:

- a) *En les transmissions de terrenys, el valor d'aquests en el moment de la meritació serà el que tinguin determinat en aquell moment a efectes de l'Impost sobre Béns Immobles.*

No obstant això, quan aquest valor sigui conseqüència d'una ponència de valors que no reflecteixi modificacions de planejament aprovades amb posterioritat a l'aprovació de l'esmentada ponència, es podrà liquidar provisionalment aquest impost d'acord amb aquell. En aquests casos, en la liquidació definitiva s'aplicarà el valor dels terrenys, una vegada s'hagi obtingut, de conformitat amb els procediments de valoració col·lectiva que s'instrueixen, referit a la data de la meritació. Quan aquesta data no coincideixi amb la d'efectivitat dels nous valors cadastrals, aquests es corregiran aplicant els coeficients d'actualització que corresponguin, establerts a aquest efecte en les Lleis de Pressupostos Generals de l'Estat. Quan el terreny, inclús si és de naturalesa urbana o integrat en un bé immoble de característiques especials, en el moment de la meritació de l'impost, no tingui determinat valor cadastral en aquell moment, l'ajuntament podrà practicar la liquidació quan el referit valor cadastral sigui determinat, referint aquell valor al moment de la meritació.

- b) *En la constitució i transmissió de drets reals de gaudi limitadors del domini, els percentatges anuals continguts en l'apartat 4 d'aquest s'aplicaran sobre la part del valor definit en el paràgraf a) anterior que representi, respecte d'aquell, el valor dels referits drets calculat mitjançant l'aplicació de les normes fixades a efectes de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.*
- c) *En la constitució o transmissió del dret a elevar una o més plantes sobre un edifici o terreny, o del dret a realitzar la construcció davall del sòl sense implicar l'existència d'un dret real de superfície, els percentatges anuals continguts en l'apartat 4 d'aquest article s'aplicaran sobre la part del valor definit en el paràgraf a) que representi, respecte d'aquell, el mòdul de proporcionalitat fixat en l'escriptura de transmissió o, si no n'hi ha, el que resulti d'establir la proporció entre la superfície o volum de les plantes que s'han de construir en vol o subsòl i la total superfície o volum edificats una vegada construïdes aquelles.*
- d) *En els supòsits d'expropiacions forçoses, els percentatges anuals continguts en l'apartat 4 d'aquest article s'aplicaran sobre la part del preu just que correspongui al valor del terreny, llevat que el valor definit en el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior sigui inferior, i en aquest cas prevaldrà aquest últim sobre el preu just.*

3. *Quan es modifiquen els valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, es prendrà, com a valor del terreny o de la part d'aquest que correspongui segons les regles contingudes en l'apartat anterior, l'import que resulti d'aplicar als nous valors cadastrals la reducció que en cada cas fixen els ajuntaments respectius.*

(...)

4. *Sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, derivat del que disposen els apartats 2 i 3 anteriors, s'aplicarà el percentatge anual que determini cada ajuntament, sense que aquell pugui excedir els límits següents:*

- a) *Període d'un any fins a cinc: 3,7.*
- b) *Període de fins a 10 anys: 3,5.*
- c) *Període de fins a 15 anys: 3,2.*
- d) *Període de fins a 20 anys: 3.*

Per a determinar el percentatge, s'aplicaran les regles següents:

1a. *L'increment de valor de cada operació gravada per l'impost es determinarà d'acord amb el percentatge anual fixat per l'ajuntament per al període que compregui el nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest aquest increment.*

2a. *El percentatge que cal aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació serà el resultat de multiplicar el percentatge anual aplicable a cada cas concret pel nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment del valor.*

3a. *Per a determinar el percentatge anual aplicable a cada operació concreta de conformitat amb la regla 1a i per a determinar el nombre d'anys per què s'ha de multiplicar aquest percentatge anual d'acord amb la regla 2a, només es consideraran els anys complets que integren el període de posada de manifest de l'increment de valor, sense que a aquests efectes puguin considerar-se les fraccions d'anys d'aquell període.*

Els percentatges anuals fixats en aquest apartat podran ser modificats per les Lleis de Pressupostos Generals de l'Estat."

Així doncs, malgrat que la llei fa una primera definició de l'impost en l'article 104 de caràcter genèric en que parla de l'increment del valor que experimenten els terrenys, l'article 107 acota molt com s'ha de calcular l'impost i sobre quina base s'aplica, deixant totalment de banda la possibilitat de contrastar valor d'adquisició i de venda, per valorar si hi ha "increment real" i anant a un sistema de càlcul tancat. La forma com el legislador configura la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, no dóna als Ajuntaments capacitat normativa sobre cap dels impostos ni alternatives en la forma d'aplicar-los que l'expressament prevista per la pròpia llei.

En aquest sentit, l'increment de valor ve donat per l'aplicació sobre el valor del terreny, que és el valor a efectes de l'Impost sobre Béns Immobles (IBI), d'uns percentatges, que estan en funció del període durant el qual s'ha generat aquest increment. Es tracta, per tant, d'un increment de valor (base imposable) determinat objectivament, sense atendre a les circumstàncies concretes de cada terreny. No hi ha una comparació entre uns valors inicial i final, o entre un valor de adquisició i alienació.

Per un principi de jerarquia normativa, una ordenança fiscal municipal no és un instrument que permeti modificar el contingut d'allò que preveu el TRLRHL, per la qual cosa qualsevol disposició que vagi en sentit contrari d'allò que preveu la llei, no tindria cap efectivitat i crearia confusió i desampara.

Per tal de poder fer efectius els principis que la Cambra de la Propietat exposa en la seva al·legació, cal impulsar una modificació normativa que configuri el marc regulador de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana d'una forma diferent, però mentre això no es produeixi, l'Ajuntament no pot modificar l'Ordenança Fiscal.

En aquest punt cal fer esment de la sentència del TSJC de 21 de març de 2012, quan estableix el següent:

QUINTO En el presente caso, es pacífico que la Ordenanza impugnada se atiene estrictamente a las reglas legales contenidas en el art. 107 LHL, lo que implica que su nulidad sólo podría predicarse tras la expulsión del ordenamiento jurídico, previa la pertinente cuestión de inconstitucionalidad, del referido precepto legal, sin que quepa compartir que, dado el carácter potestativo del Impuesto, las Ordenanzas locales se aparten de la norma legal a la vista de la realidad económica actual.

Sin embargo, la inconstitucionalidad citada solo resultaría de una interpretación que condujera a estimar que el precepto establece una ficción legal que permitiera gravar supuestos de inexistencia de incremento de valor o de incrementos en cuantía ficticia en cuanto alejados de los verdaderamente producidos en la realidad. Pero no existe inconstitucionalidad alguna si, como ha quedado señalado, se interpreta que las normas legales establecen únicamente una presunción *iuris tantum*, susceptible de quedar desvirtuada, en cada caso concreto, mediante una prueba adecuada y suficiente, en los términos citados, a cargo de los obligados tributarios, y de acuerdo con la previsión del art. 385 de la Ley de Enjuiciamiento Civil.

En consecuencia, la problemática que queda destacada en la demanda ha de ser necesariamente ventilada en cada caso concreto y no, como se pretende, en el enjuiciamiento de la Ordenanza, disposición de carácter general que se ciñe al contenido de la norma legal y cuya nulidad, limitada incluso a los porcentajes anuales de los ejercicios en los que, en la realidad económica, no se han producido incrementos en el valor de los terrenos de naturaleza urbana, provocaría distorsiones aplicativas inasumibles. En suma, tal problemática será distinta según el caso concreto de que se trate, en particular los años transcurridos desde la anterior transmisión, y al enjuiciar los mismos habrá de resolverse, y no mediante la nulidad de la Ordenanza. Por fin, no pocas de las consideraciones de la

demanda han de calificarse como de *lege ferenda*, que cualquiera que sea su valor en tal sentido, no pueden dar lugar a la nulidad de la Ordenanza ni al planteamiento de cuestión de inconstitucionalidad de la norma legal que aquella reproduce.

En su virtud, es obligada la desestimación del recurso en lo que se refiere a la Ordenanza Fiscal núm. 4, reguladora del Impuesto sobre el Incremento de Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana.

En similars termes s'han pronunciat diversos Jutjats de la província de Barcelona en recursos contenciós-administratius interposats contra actes dictats pel propi Ajuntament de Terrassa, a títol d'exemple:

- Sentència 111/2016, de 18 d'abril, dictada pel JCA núm. 2 de Barcelona, en el recurs 393/2015D.
- Sentència 114/2016, de 10 de juny, dictada pel JCA núm. 16 de Barcelona, en el recurs 465/2014 A1.

D'acord amb el què determina el TSJC en la seva sentència, l'ordenança fiscal no pot ser modificada, apartant-la de la norma legal, ja que en cas de fer-ho vulneraria la legalitat. S'ha d'aplicar en la seva literalitat i cada problemàtica ha de ser ventilada per al cas concret, per la qual cosa no es pot en conseqüència:

- Ni declarar ni reconèixer amb caràcter general la improcedència de cobrament de l'IIVTNU a les transmissions atenent els valors de transmissió i adquisició, com pretén la Cambra de la Propietat en la seva segona sol·licitud.
- Ni declarar ni reconèixer amb caràcter general el dret a la devolució de les quotes pagades durant els darrers 4 anys, per les transmissions que havien de ser declarades no subjectes per manca d'increment, com pretén la Cambra de la Propietat en la seva tercera sol·licitud.

És per això que la segona i la tercera de les al·legacions formulades per la Cambra de la propietat en el seu escrit no poden ser admeses.

En quant a la **quarta al·legació**, en la qual la Cambra de la Propietat sol·licita modificar la regulació de la bonificació prevista en l'article 2n apartat 3r de l'Ordenança Fiscal 2.4, relativa a la bonificació en les transmissions per herències, en el sentit de modificar l'objecte de la bonificació: que es declari i reconegui el dret a la bonificació en les transmissions per causa de mort de l'habitatge habitual del causant, sense considerar quin sigui el domicili de l'hereu o legatari d'aquest, reduint a 3 anys de permanència de l'adquirent posteriors a la defunció del causant.

Cal dir que el RDL 2/2004 de 5 de març que aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, en el seu article 108 apartat 4t, estableix la bonificació amb caràcter potestatiu, i atorga als Ajuntaments la regulació de tots els aspectes substantius i formals de la mateixa, de manera que tant la decisió sobre si s'aplica o no, i de la forma com s'aplica és competència de l'Ajuntament.

L'Ajuntament de Terrassa va preveure per primera vegada aquesta bonificació en l'exercici 2000. Des del seu inici la regulació de la bonificació establia quins eren els aspectes que s'havien de complir per tal que el subjecte passiu de l'impost pogués gaudir-ne, i era indispensable que:

1.- la transmissió afectés el que era o havia de ser habitatge habitual de l'hereu, entenent-se per habitatge habitual aquell en què l'hereu hi residia efectivament i figurava degudament empadronat.

2.- l'immoble, la transmissió del qual es bonificava no es podia transmetre en un període de 5 anys des de la data de la defunció, tret dels casos en què es produïa una transmissió dins d'aquests període per causa de mort. Aquest període és actualment de 4 anys.

Aquesta bonificació ha estat objecte de diverses modificacions al llarg de la seva existència, algunes d'elles per intentar precisar al màxim possible els supòsits de fet objecte de bonificació i d'altres per tal d'ajustar-la als pronunciaments judicials que han recaigut en vers la mateixa, però la regulació sempre s'ha mantingut fidel a l'esperit inicial de l'Ajuntament en el moment en què es va regular la bonificació:

- o l'habitatge transmès ha de ser l'habitatge habitual de la persona o persones que tinguin dret en l'herència.
- o l'immoble bonificat no es pot transmetre, en un període de temps que inicialment era de 5 anys i en la regulació actual és de 4.

Atès que no hi ha cap element que condueixi a modificar aquest requisit establert per l'Ajuntament i renovat any a any, es considera que l'al·legació formulada per la cambra no pot ser admesa.

En quant a la **cinquena i sisena al·legació**, la Cambra sol·licita ampliar els beneficiaris de la bonificació: que s'equipari, declari i reconegui el dret a la igualtat per a les parelles estables, respecte de les matrimonials, de totes les bonificacions o reduccions fiscals tributàries, derivades de la fiscalitat municipal, procedint a la revisió i adequació del text de totes les ordenances fiscals, en aquell sentit d'igualtat i justícia tributària i en tot cas respecte de l'Ordenança fiscal municipal 2.4.

En relació a aquesta al·legació cal dir que el TRLRHL en relació a la bonificació a les herències, preveu en l'article 108.4 que la mateixa és aplicable a les transmissions realitzades a títol lucratiu per causa de mort a favor dels descendents i adoptats, els cònjuges i els ascendents i adoptants. Aquesta és una qüestió controvertida doncs el concepte de cònjuges de la llei sembla circumscriure's a aquells supòsits que ho siguin des de l'àmbit civil. Malgrat això, els Ajuntaments han anat modulant el concepte i alguns d'ells han aplicat una interpretació més àmplia. En consonància amb això, d'una banda l'Ajuntament de Terrassa té regulat el Registre Municipal d'Unions Consensuals, i de l'altra la Generalitat de Catalunya acaba de publicar el Reglament del registre de Parelles Estables de Catalunya, per la qual cosa, i d'acord amb l'evolució de la bonificació en altres Ajuntaments, seria lògic equiparar el concepte de

parelles de fet al de cònjuges, observant requisits anàlegs als que preveu el registre català. En aquest cas, doncs, caldria reconèixer el dret de les parelles de fet o unions estables de parella a bonificació en la Plusvàlua, establint com a requisit que estiguin inscrites en el Registre Municipal d'Unions Consensuals o en el Registre de Parelles Estables de Catalunya, amb una convivència mínima de 2 anys abans de la mort del causant. Aquesta és una bonificació molt específica de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys que no es planteja en termes anàlegs en cap altra ordenança fiscal.

D'acord amb això, el redactat de l'article de l'OF 2.4. quedaria com segueix:

Article 2n. Exempcions i bonificacions

(...)

3. Gaudiran d'una bonificació en la quota de l'impost els següents supòsits:

1. **Les transmissions de terrenys i la transmissió de drets reals de gaudiment limitadors del domini, realitzades per causa de mort a favor dels descendents i adoptats, els cònjuges o unions estables de parella, quan aquestes estiguin inscrites en el Registre Municipal d'Unions Consensuals o en el Registre de Parelles Estables de Catalunya i acreditin una convivència mínima de 2 anys abans de la mort del causant, i els ascendents i adoptants, quan es reuneixin els següents requisits:**

(...)

En quant a la **setena al·legació**, la Cambra fa algunes consideracions sobre el procés de revisió cadastral que s'ha de dur a terme al llarg del 2017. Val a dir en primer lloc que aquesta no és una qüestió que hagi estat incorporada a les ordenances fiscals ni estigui en exposició pública, de manera que formalment no es tractaria d'un recurs contra l'acord provisional si no un conjunt de suggeriments a tenir en compte per l'Ajuntament quan es dugui a terme aquest procés el proper any. En aquest sentit, remarcar que les diferents fases del procés i de la presa de decisions seran posades en coneixement, per a la realització de les aportacions que es creguin oportunes, tant dels grups polítics que integren el consistori com dels agents econòmics i socials de la ciutat, i que el procés de revisió no té com a objectiu un increment de l'Impost sobre Béns Immobles si no l'actualització dels valors de la ciutat així com una distribució més d'acord amb la realitat urbanística actual.

D'acord amb tot l'exposat, es considera procedent desestimar la reclamació presentada per la Cambra de la Propietat Urbana de Terrassa i Comarca, tret d'allò previst en les al·legacions cinquena i sisena, en quant a les unions estables de parella com a beneficiàries de la bonificació a herències.

El mateix sr. **Miquel Font i Roca**, en representació de la **Cambra de la Propietat Urbana de Terrassa i Comarca**, en el període d'exposició al públic de les Ordenances Fiscals que han de regir en el proper exercici del 2017, aprovades inicialment en ple celebrat el dia 28 d'octubre de 2016, ha presentat una segona reclamació amb data 12 de desembre de 2016, contra l'**Ordenança Fiscal 2.4. reguladora de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana**.

En el seu escrit el sr. Font es refereix a allò que ha previst el Real Decreto-Ley 3/2016 de 2 de desembre en relació amb els coeficients d'actualització de valors cadastrals. L'esmentat RDL preveu en el seu article 7è el següent

Artículo 7. Coeficientes de actualización de valores catastrales del artículo 32.2 del texto refundido de la Ley del Catastro Inmobiliario.

1. Los coeficientes de actualización de valores catastrales a que se refiere el apartado 2 del artículo 32 del texto refundido de la Ley del Catastro Inmobiliario, aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/2004, de 5 de marzo, quedan fijados para 2017 con arreglo al siguiente cuadro:

Año de entrada en vigor ponencia de valores	Coeficiente de actualización
1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989 y 1990	1,08
1994	1,07
1995	1,06
1996	1,05
1997, 1998, 1999 y 2000	1,04
2001, 2002 y 2003	1,03
2005, 2006, 2007, 2008 y 2009	0,92
2010	0,90
2011	0,87

Los coeficientes previstos en el apartado anterior se aplicarán a los municipios incluidos en la Orden HAP/1553/2016, de 29 de septiembre, en los siguientes términos:

- a) Cuando se trate de bienes inmuebles valorados conforme a los datos obrantes en el Catastro Inmobiliario, se aplicará sobre el valor asignado a dichos bienes para 2016.
- b) Cuando se trate de valores catastrales notificados en el ejercicio 2016, obtenidos de la aplicación de Ponencias de valores parciales aprobadas en el mencionado ejercicio, se aplicará sobre dichos valores.
- c) Cuando se trate de bienes inmuebles que hubieran sufrido alteraciones de sus características conforme a los datos obrantes en el Catastro Inmobiliario, sin que dichas variaciones hubieran tenido efectividad, el coeficiente se aplicará sobre el valor asignado a tales inmuebles, en virtud de las nuevas circunstancias, por la Dirección General del Catastro, con aplicación de los módulos que hubieran servido de base para la fijación de los valores catastrales del resto de los bienes inmuebles del municipio.

D'acord amb aquesta disposició, els coeficients d'actualització s'aplicaran a aquells municipis inclosos en l'Ordre HAP/1553/2016 de 29 de setembre els quals hauran d'haver-ho sol·licitat prèviament. Per a l'any 2017 l'Ajuntament de Terrassa no va sol·licitar l'aplicació dels coeficients d'actualització i en conseqüència no figura en l'esmentada Ordre, de manera que de cara a 2017 no s'aplicarà cap increment en el valor cadastral ni del sòl. Certament per a l'any 2016 es va incorporar la disposició que sol·licita la Cambra en previsió que l'estat no modifiqués el coeficient d'actualització estimat inicialment, doncs l'Ajuntament de Terrassa havia sol·licitat l'aplicació de

l'actualització, però en no haver sol·licitat l'aplicació dels coeficients per a 2017, aquesta disposició es va treure de l'ordenança fiscal en previsió que no hi hauria cap increment, com així serà finalment.

És per això que es considera que no és necessari incorporar la disposició sol·licitada, en no produir-se cap increment dels valors cadastrals per al municipi de Terrassa de cara a 2017.

El sr. **Juan Cano**, en representació de l'**Associació de Veïns del Barri Segle XX**, en el període d'exposició al públic de les Ordenances Fiscals que han de regir en el proper exercici del 2017, aprovades inicialment en ple celebrat el dia 28 d'octubre de 2016, ha presentat amb data 17 de novembre de 2016, un escrit d'al·legacions relatiu a la **taxa sobre la gestió de residus** i a l'**impost sobre vehicles de tracció mecànica**.

En relació amb la **taxa de residus** sol·licita que s'apliqui un increment de les tarifes per aproximar encara més la recaptació prevista al cost del servei, doncs l'increment aprovat del 5% només servirà per compensar l'increment previst del tractament i eliminació dels residus per a 2017. Alhora sol·licita una millora i increment de les bonificacions per bon comportament ambiental, que compensi l'increment de la taxa reclamat.

Cal dir en primer lloc que el propòsit de l'Ajuntament és anar acostant progressivament l'ingrés de la taxa al cost del servei, i per això enguany s'ha aprovat un increment del 5%, però això s'haurà de compatibilitzar amb els increments del cost de tractament i eliminació que es vagin produint, de manera que l'objectiu final de cobrir el 100% del cost es pugui aconseguir, tot i que de forma progressiva. Compartint, doncs, l'objectiu de l'escrit, l'Ajuntament ha d'anar acostant l'ingrés al cost del servei, però no fer-ho de forma sobtada, si no progressiva.

En quant a la millora de les bonificacions, aquesta és una qüestió que cal treballar en profunditat, posant en relació l'objectiu que es vol assolir amb els mitjans que es disposa per valorar les mesures implementades. Atesa la seva complexitat, aquest estudi requereix d'una anàlisi en profunditat, cosa que no hi ha prou temps que es pugui efectuar en el període d'exposició pública, i per tant l'Ajuntament l'haurà de treballar al llarg de 2017.

En relació amb l'**Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica**, demana d'una banda no congelar l'impost, i de l'altra aplicar bonificacions en funció de les emissions dels vehicles.

Cal dir en primer lloc que l'Ordenança Fiscal 2.3 reguladora de l'impost sobre vehicles no ha tingut cap modificació per a 2017 de manera que no ha estat exposada al públic i per tant no podria ser objecte de recurs.

Tot i així, i entrant en els arguments que es plantegen en l'escrit, s'ha de palesar que aquest és un impost amb una configuració molt antiga, duta a terme el 1990 quan va

entrar en vigor la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i que des d'aleshores no ha estat modificat, de manera que els criteris de tributació es troben obsolets tenint en compte la realitat actual. L'impost fixa unes tarifes i uns coeficients que poden aplicar els diferents Ajuntaments, però aquestes tarifes no han estat actualitzades, de manera que la majoria d'Ajuntaments ja han arribat al sostre màxim de gravamen, com és el cas de Terrassa, i ja no hi ha recorregut possible. Per tant la congelació indicada pel sr. Cano no obeeix a una voluntat de l'Ajuntament, si no a la impossibilitat de poder dur a terme increments.

Pel què fa a les bonificacions dels vehicles per emissions, l'Ajuntament de Terrassa va ser dels primers a preveure les que estan regulades a hores d'ara per vehicles elèctrics, híbrids, amb motos a gas, i els que utilitzin biodièsel, com a mesura per potenciar de forma clara els vehicles que tinguin menys incidència en el medi ambient. El fet de poder bonificar per emissions, és una qüestió que cal estudiar en profunditat, doncs de fet aquesta hauria de ser més aviat la base de càlcul de l'impost, en comptes de magnituds com els cavalls fiscals actuals. A manca d'un canvi de regulació per part de l'Estat, l'únic marge d'actuació que queda als Ajuntaments és per la via de les bonificacions potestatives, però malgrat això és un àmbit molt acotat. Al llarg de 2017 cal dur a terme una revisió d'aquestes bonificacions, atesa la petició duta a terme per l'Associació de Veïns.

És per això que, valorant les aportacions realitzades per la reclamant, les dues qüestions que planteja seran treballades al llarg de 2017 i en conseqüència no serien d'aplicació en les ordenances fiscals que ara s'exposen.

El sr. **Manuel Alonso Bartolomé**, en el període d'exposició al públic de les Ordenances Fiscals que han de regir en el proper exercici del 2017, aprovades inicialment en ple celebrat el dia 28 d'octubre de 2016, ha presentat amb data 7 de desembre de 2016, un escrit d'al·legacions relatiu a l'**impost sobre vehicles de tracció mecànica**.

Cal dir en primer lloc que l'Ordenança Fiscal 2.3 reguladora de l'impost sobre vehicles no ha tingut cap modificació per a 2017 de manera que no ha estat exposada al públic i per tant no podria ser objecte de recurs.

Tot i així, i entrant a valorar els arguments que es planteja en l'escrit, el sr. Alonso sol·licita que s'equipari la bonificació de vehicles de motor a gas amb la de vehicles híbrids, doncs si bé ambdues tenen un 75% de bonificació, la vigència de la primera és de 4 anys, i la de la segona de 10. L'Ajuntament de Terrassa va ser dels primers a regular aquest tipus de bonificacions, i amb el pas del temps s'han anat introduint modificacions en funció de l'evolució tecnològica dels vehicles i de la demanda, però certament l'impost de vehicles en el seu conjunt és un instrument que ha anat quedant obsolet i requereix una reforma en profunditat per part del legislador. A manca d'aquesta reforma, cal dur a terme una revisió de les bonificacions per actualitzar-les i entre d'altres aspectes cal valorar el que planteja el reclamant. Aquest és un treball que caldrà dur a terme el 2017.

Finalment, el **Servei de Cultura de l'Ajuntament**, en el període d'exposició al públic de les Ordenances Fiscals que han de regir en el proper exercici del 2017, aprovades inicialment en ple celebrat el dia 28 d'octubre de 2016, ha elaborat un informe relatiu a la forma com s'ha aplicat el 0,5% d'increment aprovat per l'Ajuntament en el preu públic per les entrades a espectacles de la temporada municipal d'arts escèniques, doncs aquests són preus que sempre s'arrodoneixen als 50 cèntims doncs són entrades que la majoria es venen a taquilla i pot ocasionar problemes de canvi, i per error s'ha aplicat un increment que els deixa arrodonits als 5 cèntims, de manera que en totes les entrades caldria donar canvi. Atès el problema que això pot suposar a l'hora de gestionar la venda d'entrades, es sol·licita no aplicar l'increment per tal de mantenir els preus arrodonits, increment que caldria acumular a anys successius.

Tenint en compte el què planteja el servei de cultura, i l'error en el criteri d'arrodoniment produït, es considera procedent procedir a la rectificació sol·licitada.

Terrassa, 13 de desembre de 2016

Director de Serveis de Gestió Tributària i Recaptació